

виненитѣ и задрѣнитѣ злочести габровски жители. Освенъ това, солдатитѣ отъ рѣдовната войска и башибозуцитѣ вжрлуваха най безсовѣстно и безчеловѣчно изъ града; тѣ нападаха на всѣкиго, когото срѣщаха, бияха, обезчестяваха, грабяха и правяха всичко, що бѣ угодно на тѣхната звѣрска душа.

Да се завърнимъ сега къмъ учителитѣ на Гимназіята въ Габрово, за които по-горѣ спомѣнахме, че бѣха обвинени и наклеветени отъ габровскитѣ нѣкои пжрвенци, че въ слѣдствие на това клеветническо обвиненіе, тѣ бѣха затворени въ тъмницата въ Габрово подъ предлогъ ужъ, че тѣ были образовали Комитетитѣ и станали были причина да се испратятъ възстаннически чети въ Балкана, и че тѣ были получвали за тая цѣль пари и наставленія отъ Россія. По него време бѣше се отрѣдилъ една испитателна Коммисія въ Търново, подъ предсѣдателството на Али Шефикъ бея, испратенъ нарочно отъ Цариградъ за тая цѣль, и — въ Габрово се е было рѣшило: да се испратятъ тукъ въ Търново учителитѣ, заедно съ другитѣ затворени габровски жители, всички 72 души; и дѣйствително на 14 Мая се и издалъ заповѣдь, да се тѣ тукъ докарать. Ужасъ и трепетъ сж были обвзели тогава всичкитѣ жители въ Габрово, а особенно злочеститѣ семейства, на бѣднитѣ обвинени затворници! — Часъ-тъ около единъ слѣдъ пладнѣ извадили ги всичкитѣ на двора въ конакъ-тъ, заобиколили ги съ 400 души войници редифи отъ турската армія, и ги придали на Търновскія военачалникъ, който вижда се, трѣба да е былъ испратенъ въ Габрово за тая цѣль. Когато ги изваждали отъ конака, прозорцитѣ на кшцята по улицитѣ, презъ дѣто щѣли да ги прекарать, или поне отъ гдѣто сж могли да се видять, были приплжнени съ мъжбе, жени и дѣца; като ги видѣли че ги карать вжрзани по нѣколко души нарѣдъ, и вжрвѣли пѣшкомъ, тѣ всички поченали да плачатъ, да ридаятъ и да пишчатъ да Бога! Като пристигнали до пжрвото селце Байкята, що се намира на единъ часъ отъ Габрово, оставили ги да си потпочинатъ малко; а отъ тамъ като ги подкарали, спрѣли се